

geregtelijke Geneeskunde en de geneeskundige Staatsregeling werden gevoegd. Het is dus niet vreemd, dat bij de oprigting eener Faculteit der *Wis- en Natuurkunde*, DE FREMERY ook als Lid van dezelve werd opgenomen. Op latere jaren heeft hij de studie der *Delfstoffen* en *Geologie* door zijne voorlichting en onderwijs onder de studerende jeugd aangemoedigd. Doch zijne verdiensten als Akademisch Docent, die, zoo ik meen, op hoogen prijs geschat worden, mogen elders naar waarde worden aangetoond. Voor de Klasse waarvan hij in 1809 korrespondent en in 1817 Lid werd, was hij van groote waarde door zijne bereidvaardigheid om haar ten dienste te staan, door zijne voorlichting over onderwerpen tot den uitgebreiden kring zijner kundigheden betrekkelijk. Meer dan zestig malen heeft hij zich van zoodanige taak gekweten, terwijl ook de Verhandelingen der Klasse en het Tijdschrift des Instituuts onderscheidene opstellen van hem bevatten over Medische, Chemische, Zoologische en Geologische onderwerpen.

De Leidsche Hoogleraar P. J. UYLENBROEK, werd in de kracht des levens door eene langdurige ziekte weggenomen. Voor de Godgeleerdheid bestemd, muntte de jeugdige Student verre uit, zoo in de kennis der Oostersche talen als in de strengere wetenschappen, *Wiskunde* en *Natuurkunde*, toen hij de Lessen der Hoogleraren WILLMET en VAN SWINDEN met die der Professoren der Leydsche Hoogeschool verwisselde. Hij vervolgde meer deze studiën dan die der Godgeleerdheid, daar, zoo men wil, zijne ernstige geaardheid en aangeboren bescheidenheid hem deden opzien tegen het gewigt en de hooge eischen van de bediening van den Godsdienstleeraar. Drie gouden eerepenningen in twee jaren tijds behaald op eene Wiskundige, eene Sterrekundige en eene Natuurkundige Prijsvraag, getuigden van zijne vorderingen. Door HAMAKER aangespoord, zette hij ook met vlijt zijne oefeningen in het Arabisch voort, en verdedigde als vrucht derzelve, onder dien beroemden Geleerde, eene Dissertatie over JEN. HAKAL *en de Geographie van Irak in Perzië*. Later echter bragten zoowel zijne akademische betrekking, als zijne eigene zucht mede, dat hij zich geheel aan de *Wis- en Natuur-*

kundige Wetenschappen toewijdde. Hij werd namelijk in 1822 tot Lector, in 1827 tot buitengewoon en in 1835 tot gewoon Hoogleraar in de meervermelde Faculteit aan de Leidsche Hoogeschool benoemd. Zijn roem als Geleerde werd, behalve door zijne onderscheidene uitmuntende academische Redevoeringen, vooral ook vermeerderd door de uitgave der briefwisseling van CHRISTIAAN HUYGHENS, met eenige andere beroemde Wiskundigen van zijne Eeuw, die door UYLENBROEK, uit de Handschriften aan de Leydsche Hoogeschool aanwezig, zijn uitgezocht, ontcijferd en in twee Deelen, in 4° uitgegeven.

Hij werd in 1829 Korrespondent en in 1833 Lid der Klasse. Hij heeft op velerlei wijze van zijne belangstelling in dezelve doen blijken. De hem opgedragene Kommissiën werden spoedig en naauwkeurig volbragt. Zijne spreekbeurt werd in den regel door hem in persoon vervuld. Zoo heeft hij aan de Klasse zijne proeve medegedeeld *over den invloed van het Noorderlicht op de Magneetnaald*, een andermaal *zijne proeven met eenen volta-schen toestel van weinige maar groote elementen*, eene derde keer *zijne Resultaten van waarnemingen op de declinatie van de Magnetische Naald in de nabijheid van Leiden in de maanden Augustus en September des Jaars 1839*. Een tweetal andere opstellen van zijne hand vonden eene plaats in het Tijdschrift des Instituuts en zijn dus ter algemeene kennis gekomen. Eindelijk vervulde hij vóór vier jaren, schoon reeds zijne gezondheid zeer kwijnende was, in eene Openbare Vergadering de Spreekbeurt, door de mededeeling van den door hem zelve ver-rigten arbeid, om de rigting en intensiteit der magneetkracht voor Leiden en eenige andere plaatsen onzes Vaderlands te be-palen. Hij bereikte slechts den leeftijd van 47 jaren.

Voor weinige dagen overleed JOHAN FREDERIK LODEWIJK SCHRÖ-DER, rustend Hoogleraar in de Faculteit der Wis- en Natuur-kunde te Utrecht, voorzittend Lid der Kommissie tot het vinden der lengte op zee, het verbeteren der Zeekaarten, enz. sedert 1818 Lid der Klasse ¹.

¹ In het jaar 1845 heeft wel is waar de Heer SCHRÖDER, die Lid der Eerste en